

Kúria

végzése

Az ügy száma:	Bhar.II.1.488/2024/12.
A határozat szintje:	harmadfok
A tanács tagjai:	Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke Dr. Nagy Antal, előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor, bíró Dr. Boros Tibor, bíró Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	nyilvános ülés
Az ülés napja:	2025. április 17.
Az ügy tárgya:	kábítószer-kereskedelem büntette
Terhelt:	III. rendű
Első fok:	Fővárosi Törvényszék, 29.B.224/2022/90., ítélet, tárgyalás, 2023. szeptember 8.
Másodfok:	Fővárosi Ítéltábla, 4.Bf.313/2023/30., ítélet, nyilvános ülés, 2024. június 20.

Rendelkező rész

A Kúria a kábítószer-kereskedelem büntette miatt I. rendű terhelt és társai ellen indított büntetőügyben a III. rendű vádlott és védője által bejelentett másodfellebbezést elbírálva, a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 4.Bf.313/2023/30. számú ítéletét III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

Indokolás

[1] I. 1. A Fővárosi Törvényszék 29.B.224/2022/90. számú, 2023. szeptember 8-án kihirdetett ítéletében III. rendű vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

[2] 2. Az ügyészség a III. rendű vádlottal szemben a bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatti felmentő rendelkezéssel szemben a tényállás vád szerinti megállapítása, a bűnösség kimondása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, míg a III. rendű vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

[3] A bejelentett fellebbezés nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. június 20-án kihirdetett 4.Bf.313/2023/30. számú ítéletével az elsőfokú bíróság

ítéletét megváltoztatta, a III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés negyedik fordulat, (3) bekezdés]. Ezért őt 2 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén rendelkezett arról, hogy a III. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá az általa előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Mindezekben túlmenően kötelezte a terhére róható bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyta.

[4] **II. 1.** A Fővárosi Ítéletábrla, mint másodfokú bíróság ítélete ellen a III. rendű vádlott és védője felmentés céljából jelentettek be fellebbezéseket.

[5] A védő fellebbezésének indokai szerint akkor, amikor a másodfokú bíróság bármely bizonyítás felvételét nélkülözve változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, a mérlegeléssel megállapított tényállást tiltott módon módosította, minthogy megalapozott tényállás rögzítése esetén a felülmérlegelés törvényben kizárt.

[6] A Fővárosi Törvényszék ítéletének indokaival azonosulva hangsúlyozta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem vonható következtetés arra, hogy védencc bármínemű tudomással bírt az általa szerelt gépkocsiba rejtett kábítószerrel, melynek alátámasztásaként kiemelte, hogy a III. rendű vádlott a vádbeli napot megelőzően a II. rendű vádlottal soha nem találkozott, róla semmilyen információval nem rendelkezett, így értelemszerűen kábítószerrel kapcsolatos tevékenységéről sem tudhatott. Rámutatott, hogy mielőtt a III. rendű vádlott a szerelési munkát megkezdte, a II. rendű vádlott mintegy 40 percig tétlenül várakozott a helyszínen – egy alkalommal azt el is hagyva –, melyből védencc joggal hihette, hogy a kábítószer kisedése már korábban megtörtént. Érvelése szerint a III. rendű vádlott ezen feltételezése már csak azért is alapos volt, mert korábban védenccétől senki sem kérte a kábítószer kisedését, a II. rendű vádlott várakozása alatt szerszámot sem kért tőle, mely körülmények összhatásban álláspontja szerint kizárólag a III. rendű vádlott azon következtetésének teremtett alapot, hogy a II. rendű vádlott nem ezen a helyszínen – azaz később – kívánta a kábítószer a gépkocsiból eltávolítani.

[7] A lehallgatás keretében rögzített, az I. és a III. rendű vádlott között folyó beszélgetésre utalva hangsúlyozta, hogy védencc a kábítószer elrejtésének helyéről való tudomását az nem igazolta, minthogy a „valami” kisedéséből ez nem következik, továbbá kamerafelvételek által igazoltan, amikor szembesült a gépjármű tankjában elhelyezett gyanús anyaggal, hátrahagyva a II. rendű vádlottat, illetve az autót is, – annak megjavítása nélkül – feldúlt állapotban ment vissza a műhelybe.

[8] Az elsőfokú bíróság döntésének helyes mérlegelésen nyugvó alapjait visszatérően hangsúlyozva, az ekként megállapított tényállás megalapozott voltát emelte ki, melyből kizárólag azon következtetés fakad, hogy a III. rendű vádlott cselekvősege bűnsegédi magatartásként nem értékelhető.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú ítéletet megváltoztatva, a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[10] **2.** A Legfőbb Ügyészség a BF.1055/2024/2. számú átiratában a fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[11] Álláspontja szerint a III. rendű vádlott és védője a másodfokú ítélet elleni fellebbezés bejelentésére jogosult volt, melynek előterjesztése joghatályosan történt. A harmadfokú felülbírálat jogszabályi alapjára hivatkozással hangsúlyozta annak terjedelmi korlátjait, kiemelve, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által részbeni

megalapozatlanság okából helyesbített, illetve kiegészített tényállás megalapozott, így a harmadfokú eljárásban irányadó.

[12] Kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság logikus, részletes és alapos indokát adta annak, hogy a III. rendű vádlott bűnösségét tagadó vallomásával szemben mely bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást, amely bizonyítékokat értékelő tevékenységet a másodfokú bíróság is helytállónak ítélt.

[13] A tényállásból a Fővárosi Ítéltábla megfelelő következtetést vont a III. rendű vádlott bűnösségére, és cselekményét törvényesen minősítette bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének.

[14] A másodfokú bíróság ítélete [103] pontjában az e vonatkozásban releváns bizonyítékok részletes ismertetése és logikus értékelése útján mutatott rá arra, hogy az I. és a II. rendű vádlott számára kiemelt jelentőségű volt, hogy az eredménytelenül zárult rendőri intézkedést követően minél hamarabb, a felfedezés esélyét kizáró, illetve minimalizáló körülmények között, lehetőség szerint háborítatlanul ki tudja venni a személygépkocsiból a kábítószer.

[15] Ezért a III. rendű vádlott az által, hogy a kábítószer kivétele céljából egy erre alkalmas helyszínt biztosított, nem csupán pszichikai, hanem tényleges, fizikai bűnsegélyt nyújtott a II. rendű vádlott számára.

[16] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a III. rendű vádlottal szemben az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint a terhére, illetőleg a javára helytállón és teljeskörűen értékelt büntetéskiszabási tényezőkhöz igazodóan határozta meg a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a szabadságvesztés tartamát. Nem tartotta kifogásolhatónak a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztését, minthogy a próbaidő tartamát is megfelelőnek értékelte.

[17] Mindezért indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a III. rendű vádlott tekintetében hagyja helyben.

[18] **III. 1.** A Kúria a másodfellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján, a Be. 617. §-ára tekintettel nyilvános ülésen bírálta el.

[19] A nyilvános ülésen a III. rendű vádlott védője a fellebbezését maradéktalanul fenntartva nyomatékosította, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást megállapítva, abból helyes indokok mentén, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy védence terhére nem róható bűnsegédi magatartás kifejtése a vád tárgyát képező bűncselekményt tekintve. Fellebbezésének írásban előterjesztett indokait megismételve mutatott rá, hogy a III. rendű vádlott a kábítószerről való tudomása hiányában nem kívánt helyszínt biztosítani vádlott-társai számára az ahhoz történő hozzájutáshoz, a kábítószer véletlenül, a szakma szabályai szerint végrehajtott szerelési feladatot kivitelezve találta meg. Amikor a kábítószer megtalálta – melyről egyébként kellő szakértői ismeret híján nem tudhatta, hogy valójában az tiltott szer – tevékenységével azonnal felhagyott, és a jármű közeléből távozott, mely ugyancsak a bűnsegédi magatartás, mint szándékolt cselekvőség megállapítása ellen ható körülmény.

[20] Mindezért – érvelése szerint – a III. rendű vádlott felmentése indokolt.

[21] A Legfőbb Ügyészség képviselője – nem vitatva a védelem álláspontját az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás III. rendű vádlottat érintő megalapozott voltát illetően – a bíróságok jogi álláspontjának különbözőségére mutatott rá.

[22] Az I. és a III. rendű vádlott között folyt telefonbeszélgetések során rögzítettek alapján, annak általa relevánsnak ítélt részeit hangsúlyozva, a Fővárosi Ítéltábla döntésének

helyessége mellett érvelt, kiemelve a másodfokú bíróság ítéletének [103] bekezdésében rögzítettek helyállóságát.

[23] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a Fővárosi Ítélet tábla ítéletét a III. rendű vádlott tekintetében hagyja helyben.

[24] A III. rendű vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

[25] 2. A III. rendű vádlott felmentésére irányuló fellebbezések az alábbiak szerint alaptalanok.

[26] A Kúria mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a bejelentett fellebbezések alapján helye van-e harmadfokú eljárásnak. Ennek a törvényi előfeltétele – az elsőfokú és a másodfokú ítélet közötti eltérés a bűnösség kérdésében – a III. rendű vádlott tekintetében az alábbiak szerint teljesült.

[27] Az elsőfokú bíróság a tényállásban a következőket állapította meg

– I. rendű és III. rendű vádlott előzetes telefonos egyeztetése alapján II. rendű vádlott 2020. november 28. napján délelőtt III. rendű vádlott autószerelői műhelyébe vitte a Skoda Octavia gépkocsit a cím 1 szám alá. A megbeszéltek szerint a III. rendű vádlottnak kellett volna a gépkocsit megjavítania.

– III. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy a Skoda Octavia személygépkocsiban kábítószer van elrejtve, és a kábítószer behozatalában I. rendű vádlott is részt vett. III. rendű vádlott telefonon beleegyezett abba, hogy az I. rendű vádlott által hozzá küldött személy, a II. rendű vádlott a gépkocsiban elrejtett kábítószerrel az autószerelő műhelyénél kivegye. III. rendű vádlott a kábítószer pontos rejtékhelyéről nem tudott. III. rendű vádlott a gépkocsi megjavítása érdekében kiszerezte a jobb hátsó ülés mögött található AC pumpát, ekkor észlelte a tartályban lévő műanyag palackokat, és ezért a szerelést azonnal abbahagyta, a műhelybe ment, míg II. rendű vádlott a gépkocsi mögött állva várakozott.

– Ekkor a nyomozó hatóság intézkedés alá vonta II. rendű és III. rendű vádlottat. Átvizsgálták a forgalmi rendszám 1 Skoda Octavia személygépkocsit, melyben megtalálták és lefoglalták a műanyag flakonokban lévő nettó 822,74 gramm kokaint, 676,83 gramm MDMA-t és 9,27 gramm hasis gyantát.

[28] Ettől nem tért el a másodfokú bíróság által megállapított tényállás, azonban az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a kábítószeres hatóanyagtartalmi adatait érintően, illetve azt a III. rendű vádlott cselekményét illetően a másodfokú ítélet [103] bekezdésében kiegészítette és helyesbítette, ami a felülbírálat során irányadó volt.

[29] A Kúria – a rendszeres gyakorlatának megfelelően – mindemellett az irányadó tényállás részének tekintette a határozatszerkesztési hiba miatt az elsőfokú ítélet [104] bekezdés utolsó mondatában szereplő azon megállapítást, amely szerint „III. rendű vádlotthoz nyugodtan vihetta a gépkocsit, hiszen itt nem fenyegette az a veszély, hogy olyan szerelő nyúl az autóhoz, akinek nincs tudomása a kábítószerrel”. Továbbá szintén a tényálláshoz tartozónak tekintette az elsőfokú ítélet [106] bekezdését, amely rögzíti, hogy „I. rendű vádlott a gépkocsi javíttatását is szervezni kezdte, III. rendű vádlottat ajánlotta II. rendű vádlottnak, mégpedig azzal, hogy III. rendű vádlott mindent tud, „mintha a gyerekem lenne” – ezzel nyugtatta meg a II. rendű vádlottat.

[30] A Kúria ezek mellett a másodfokú ítélet [90] bekezdésében foglaltakat is a tényállás részének tekintette. Eszerint „I. rendű vádlott is tisztában volt azzal, hogy a II. rendű vádlott külföldről kábítószerrel hoz be az országba, a kábítószer behozatalában oly módon vett részt, hogy ahhoz gépkocsit biztosított, majd a gépkocsi meghibásodását követően a gépkocsi hazahozatalát megszervezte, ennek költségeit állta, a II. rendű vádlottat a gépkocsi

megjavítása érdekében a III. r. vádlotthoz irányította, és „engedélyt kért” a III. rendű vádlottól, hogy a II. rendű vádlott a kábítószer a munkahelyén eltávolíthassa.

[31] A másodfokú ítélet tehát a III. rendű vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezésének alapjául szolgáló tényállásra alapította. Ekként minősítette e tekintetben a magatartását bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének, ami a Be. 615. § (2) bekezdés a) pont első fordulata alapján a másodfokú ítélet elleni fellebbezés jogát a III. rendű vádlott és a védője számára megnyitotta.

[32] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, míg a b) pont ehhez kapcsolódva biztosítja, kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezés vagy indokolás kifogásolását is.

[33] A bűnösség kimondását támadó védelmi fellebbezés a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontjában foglalt törvényi rendelkezéseknek feleltethetők meg.

[34] A Kúria ezért a Be. 618. § (1), (2) és (3) bekezdése szerinti terjedelemben felülbírálta a megtámadott másodfokú ítéletet, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárást, ami teljes körű felülbírálatot jelentett a III. rendű vádlottra nézve.

[35] A felülbírálat tárgya értelemszerűen és először az eljárási szabályok – azon belül az úgynevezett abszolút, majd a relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok – megtartása.

[36] Ha a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nincs ok, úgy ezt követi – a harmadfokú eljárásban a felülbírálat speciális terjedelmére tekintettel – kizárólag az ellentétesen megítélt cselekmény másodfokú eljárásban irányadó tényállása megalapozottságának vizsgálata, majd a bűnösség megállapítása és a minősítés, végül a büntetés és az egyéb járulékos kérdések felülvizsgálata [Be.618.§ (1)-(3) bekezdés].

[37] Ennek előre bocsátásával és sorrendjében a Kúria a felülbírálat során elsőként az első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott azon eljárási szabálysértések szempontjából vizsgálta, amelyek feltétlenül az első-, illetve a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményeznék, az ügy érdemi elbírálását kizárnák.

[38] A Kúria nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely alapján a fellebbezéssel támadott másodfokú határozat vagy azzal egyidejűleg az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére kellett volna jutnia.

[39] A harmadfokú felülbírálat ezt követő szempontjai a III. rendű vádlott esetében – a teljes körű fellebbezésre tekintettel – az ellentétesen megítélt cselekmény tényállása megalapozottságának, majd jogi helytállóságának a vizsgálata volt a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján. Jelen esetben – értelemszerűen – ez kizárólag a III. rendű vádlottnak az elsőfokú bírósági eljárásban felmentéssel, míg a másodfokú bíróság által bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelemként értékelt cselekményét érintette.

[40] A Be. 619. § (1) bekezdése, illetve (3) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát akkor alapíthatja a másodfokú ítélet alapját képező tényállásra,

– ha az további bizonyítás felvétele nélkül is megalapozott,

– vagy az iratok alapján azzá tehető, és ekként a helyes tényállás megállapítható, avagy a helytelen ténybeli következtetés kiküszöbölhető.

[41] A harmadfokú bíróság értelemszerűen azt vizsgálja, hogy a másodfokú bíróság által – az általa tett kiegészítésekkel és helyesbítésekkel – irányadónak tartott tényállás megalapozott-e. Ez alatt értendő az elsőfokú ítélettel megállapított és a másodfokú bíróság

által – akár javítás nélkül is – megalapozottnak tartott tényállás, valamint a másodfokú bíróság általi módosítás (javítás) helyénvalósága is. Főszabályként – a Be. 591. § (1) bekezdése alapján – ugyanis a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú ítélettel megállapított tényállásra alapítja.

[42] A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3) bekezdése és a (4) bekezdésében foglalt szabályozás adja. Az abban foglaltak szerint

– a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje,

– a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és

– a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[43] Ez által biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett a mikénti mérlegelése.

[44] Kivételesen azonban a Be. felment e kötöttség alól és megengedi, hogy a másodfokú bíróság a tényállást kiegészítse vagy helyesbítse, avagy eltérő tényállást állapítson meg, és ez alapján határozzon. Ennek kereteit, korlátait a Be. 593-594. §-ai határozzák meg.

[45] A másodfokú bíróság általi tény javítás elsődleges és általános feltétele, illetve indoka azonban, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan. Ebben a kérdésben a másodfokú bíróságnak egyértelműen rögzítenie kell az álláspontját. Megalapozatlanság hiányában az elsőfokú ítéleti tényállás bármilyen helyesbítése, kiegészítése, avagy eltérő tényállás megállapítása a másodfokú bíróság által, eljárási szabályba ütközik.

[46] A harmadfokú bíróságnak ezért – mielőtt a másodfokú bíróság általi tényállás-módosítások megalapozottságát vizsgálja – először a tényállás-megállapítás eljárásjogi alapjának a mikéntjét, megvalósulását kell felülbírálnia. Ez a harmadfokú bíróság részéről sem tényjavítás, hanem a másodfokú ítélet eljárásjogi felülbírálatának része.

[47] Jelen esetben a Kúria azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság helyesen tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást a kábítószeres hatóanyagtartalmi adatait illetően részben megalapozatlannak, mert azt az elsőfokú bíróság részben hiányosan állapította meg.

[48] A tényállás másodfokú eljárásban eszközölhető módosításának feltétele a Be. 591. § (1) bekezdése szerinti megalapozatlanság, korlátja pedig a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalma. Utóbbi azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság az egyes bizonyítékok hitelt érdemlőségével kapcsolatban – bizonyítás felvétele nélkül – nem foglalhat eltérően állást, mint az elsőfokú bíróság; az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékot nem vethet el, illetve az elsőfokú bíróság által elvetett bizonyítékot nem fogadhat el, kivéve, ha annak alapján a vádlottat felmenti vagy az eljárást megszünteti. Az elfogadott bizonyítékok részben vagy egészben hiányzó értékelése azonban pótolható, és az nem jelenti a felülmérlegelés tilalmának sérelmét.

[49] A másodfokú bíróság a tényállást az érintett bekezdésekben ugyan javította és kiegészítette, azonban ez a cselekmény érdemére kihatással nem volt. Ebből következően nem értékelte az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, hanem a módosítást követően – szemben a védelem által hangsúlyozott, a felülmérlegelés tilalmát a másodfokú bíróságnak felróvó állításával – a jogi értékelés körében jutott az elsőfokú bíróságétól eltérő álláspontra és ennek kellő indokát is adta.

[50] A tényállásnak az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által javított és kiegészített, a felülbírálattal érintett részeit a Kúria is megalapozottnak találta.

[51] Az első- és másodfokú bíróság eltérő rendelkezései körében a védelmi fellebbezés a másodfokú bíróságnak a III. rendű vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében kimondó rendelkezését támadta.

[52] A Kúria osztotta a másodfokú bíróság álláspontját a III. rendű vádlott terhére megállapított e bűncselekmény tekintetében.

[53] A másodfokú bíróság részletes indokát adta az álláspontjának és helytállóan mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlói akarat egyértelmű kifejezésre juttatása ellenére – amely szerint a cselekmény bűncselekmény – tévesen nem állapította meg a III. rendű vádlott bűnösségét a történeti tényállás alapján.

[54] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tartalmazta a III. rendű vádlott kábítószerekkel kapcsolatos cselekvőségét, amit a másodfokú bíróság – az észszerűség mentén – a büntetőjogi felelősség körében helyezett el.

[55] Ami a bűnsegédi részességet illeti, a Kúria – mindenben osztva az ítéletábra által kifejtetteket, egyebekben azokat megerősítve – a következőkre mutat rá.

[56] A bűnsegéd a tényállásszerű cselekmény tettesének nyújt szándékosan segítséget. Ebből következően a tettes és a bűnsegéd szándéka egymással mindig összhangban áll, hiszen a bűnsegéd szándéka a tettes szándékát támogatja.

[57] A bűnsegédi szándék időben is a tettesi magatartáshoz kötődik oly módon, hogy az az elkövetést megelőzően, de az elkövetés alatt is kialakulhat.

[58] Ennek megfelelően nem szükségszerű és nem is követelmény, hogy a tettes és a bűnsegéd az elkövetéshez kapcsolódó segítségnyújtásban előzetesen megállapodjanak. Így az elkövetési magatartás megvalósításának segítségével kifejeződő részesi szándék – a tettessel való egyetértés – az elkövetés bármely pillanatában (értelemszerűen a befejezettségig) létrejöhet.

[59] A III. rendű vádlott tekintetében azonban ennél többről van szó.

[60] Kétségtelen, hogy a cselekmény helyszínén – annak közvetlen közelében – tartózkodónak, így jelen esetben a III. rendű vádlottnak az elkövetés észlelésekor lehetősége nyílt arra, hogy kifejezze a tettestől való elhatárolódását. Egy ilyen tartalmú megnyilvánulás – amely lehet szóbeli kinyilatkozás, avagy valamilyen tevőleges magatartás is – mindenki számára egyértelművé teszi, hogy a jelenlévő nem osztozik a tettes szándékával, így értelemszerűen nem nyújt segítséget az elkövetési magatartásához.

[61] Jelen ügyben azonban – az irányadó tényállás szerint – ilyen elhatárolódás a III. rendű vádlott részéről nem történt, éppen ellenkezőleg, a III. rendű vádlott tudtával és aktív segítségével zajlottak az események.

[62] Ellentétben a védő által e körben előadott érveléssel, a tényállás alapjául szolgáló bizonyítékokból – így különösen az I. és III. rendű vádlott közötti telefonbeszélgetés tartalmából – levont másodbírói következtetés minden tekintetben helyes. A III. rendű vádlott ugyanis a műhelye területének a rendelkezésre bocsátásakor, illetve a gépjármű üzemanyag tartály szerelése során is minden kétséget kizáróan tisztában volt az I. rendű vádlott kérésének okával, hiszen annak szükségességét korábban – telefonon történő kapcsolattartásuk során – egyeztették.

[63] Itt utal a Kúria arra, hogy önmagában annak a ténye, hogy a vádlottak kommunikációját a kódolt nyelvezet jellemezte, tovább erősítette a másodfokú bíróság III. rendű vádlott büntetőjogi felelősségének fennállására vont következtetés helytállóságát. A vádlottak közötti „virágnyelv” használatára a Fővárosi Ítéletábra számos meggyőző példát hozott fel. Így ítélete 12. oldalán felidézte az I. rendű vádlott részéről elhangzó, ténylegesen az autóba rejtett kábítószer kiszedésének szükségességét; a 13. oldalon idézett, az I. rendű

vádlt II. rendű vádlott megnyugtatót célzó mondatait, melynek keretében a III. rendű vádlottat, mint saját szerelőjeként mindenről információval rendelkező személyként mutatta be; az I. rendű vádlotti „engedélykérést” a III. rendű vádlottól, mely kizárólag a kábítószer eltávolítására vonatkozhat; akárcsak a 16. oldalán idézettek, amikor is az I. rendű vádlottal való beszélgetés során a III. rendű vádlott műhelye használatába beleegyezett. Nem kétséges, hogy a nyomozás ügyiratai tükrében mindezek értelmezése nem okoz nehézséget, azonban elhangzásukkor ilyen ügyiratok még nem léteztek, ezért a büntetőeljárás megindításához és sikeres lefolytatásához dekódolásukra volt szükség.

[64] Ha pedig a külvilág elől rejtve megvalósított, de legalábbis rejtve megvalósítani szándékolt cselekményt – jelen esetben a kábítószer gépjárműből történő kiszedését – megelőzően, annak sikerét előmozdító cselekvőség igazolt, ez alapját teremti legalábbis a részesi közreműködés megállapításának.

[65] Azon hivatkozás ugyanakkor, hogy a III. rendű vádlott – állítása szerint – az általa megtalált anyag miatt mérges lett, a büntetőjogi felelősségének megállapítása körében nem rendelkezik jelentőséggel. Miként az sem, hogy a II. rendű vádlott a mintegy 40 perces várakozása alatt nem kezdte meg az autóból a kábítószer kiszedését és szerszámot sem kért a III. rendű vádlottól.

[66] Rögzíthető tehát, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ténymegállapításhoz helyes jogi értékelést helyezett; azaz a megállapított tényen nem változtatott, de mégis úgy értékelte, hogy bűncselekmény az, amire az elsőfokú bíróság azt mondta, hogy nem bűn. Erre pedig jogszabállyal igazolt alapja volt.

[67] A III. rendű vádlott bűnösségének a másodfokú bíróság általi megállapítása tehát törvényes.

[68] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel, és a súlyuknak megfelelően értékelte. Így a szabadságvesztés büntetés és a próbaidő tartama is arányosnak tekinthető.

[69] *A döntés elvi tartalma*

A terhelt által tudottan gépjárműbe rejtett kábítószer kivétele céljából egy erre alkalmas helyszín biztosítása a fizikai bűnsegély körébe tartozó cselekvőség.

[70] IV. Ekként a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[71] A Kúria elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének megfelelően jelen ügytípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

Budapest, 2025. április 17.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Antal s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.313/2023/30. számú ítélete a Kúria Bhar.II.1488/2024/12. számú ítéletével a III. rendű vádlott vonatkozásában 2025. április 17. napján emelkedett jogerőre.

Kúria

9

2.Bhar.1.488/2024/12-II

Budapest, 2025. április 17.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke